

En memòria
del bisbe emèrit
de Girona, Mons.

CARLES SOLER I PERDIGÓ

Barcelona, 12 de setembre de 1932
Girona, 9 de desembre de 2023

A reveure

Ens ha deixat l'estimat bisbe Carles Soler i Perdigó. Ell va estar set anys de servei generós i desinteressat com a bisbe de Girona. Set anys de preocupació pels preveres, religiosos i laics que formàvem l'Església del nostre bisbat. Set anys de visites a parròquies, comunitats religioses, delegacions, santuaris i ermites que testifiquen les arrels cristianes de la nostra geografia. Es va esforçar per dotar el nostre bisbat d'unes infraestructures espirituals, pastorals i materials d'acord amb les necessitats d'aquells anys.

I com a gest que l'honora, en jubilar-se es va quedar entre nosaltres per viure amb altres mossens a la residència sacerdotal de Banyoles i posant-se al servei de les parròquies del Pla de l'Estany i del bisbe.

Per a molts va ser un pare espiritual que ens va acompanyar en diferents etapes de la nostra vida. Va ser un home de consell que ajudava a afrontar els problemes de cada dia amb serenor, paciència i amb una gran esperança. Per a ell, el ministeri episcopal es resumia en dues paraules: servei i donació.

Voldria posar en relleu unes paraules que defineixen això que us dic en l'homilia que va pronunciar a Santa Maria dels Turers de Banyoles amb motiu dels 25 anys de la seva ordenació episcopal, el 22 de setembre de 2016: «Vull expressar el meu agraïment als capellans, als meus capellans. Vaig

entendre, en ser cridat al ministeri episcopal, que el meu primer deure era estimar els meus capellans... El bisbe ha de ser pare i germà gran dels seus primers i íntims col·laboradors, els preveres. Ha estat per a mi una gràcia i un goig estimar-los... Dues paraules més encara: perdó per allò en què hagi pogut ofendre. Gràcies per la comprensió i estimació que m'heu ofert. Pregueu perquè em mantingui fidel fins que m'arribi el "vine amb mi" que em porti al goig etern amb el meu Senyor Jesucrist».

Mn. LLUÍS SUÑER,
Administrador diocesà

Perfil biogràfic

Nascut a Barcelona el 12 de setembre de 1932. Realitzà els estudis de perit mercantil, i després estudià Humanitats i Filosofia al Seminari de Barcelona. Llicenciat en Teologia (1961) i en Dret Canònic (1972) per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. Fou ordenat prevere a la capella del Col·legi Espanyol de Roma el 19 de març de 1960.

Exercí el ministeri a l'Arquebisbat de Barcelona en els càrrecs següents:

- Professor del Seminari Menor (1961-1963).
- Superior del Seminari Major (1963-1964).
- Vicerector i professor del Seminari Menor (1964-1967).
- Rector del Seminari Menor (1967-1970).
- Secretari general del Tribunal Eclesiàstic (1973-1975).
- Secretari del Consell Presbiteral (1973-1977).
- Jutge diocesà (1974).
- Vicari judicial adjunt (1975-1990).
- Consiliari diocesà de Dones d'Acció Catòlica (1983).
- Responsable del Departament de Professors i Mestres Cristians de la Delegació diocesana d'Ensenyament (1984).
- Rector de la parròquia de Sant Pius X de Barcelona (1985-1991).
- Vicari episcopal de la Subzona 1-4 de Barcelona Centre (1989-1990).
- Vicari episcopal de la zona 12 del Maresme, del Vallès Oriental i de l'Arxiprestat de Montcada (1990-1991).

El 16 de juliol de 1991 fou nomenat bisbe titular d'Anglona i auxiliar de Barcelona, i rebé l'ordenació episcopal el 22 de setembre de 1991 a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona.

Com a bisbe auxiliar de Barcelona exercí els càrrecs de vicari general i responsable de la Demarcació Episcopal del Vallès (1991-2001).

Va ser nomenat bisbe de Girona el 30 d'octubre de 2001. Prengué possessió de la diòcesi el 16 de desembre de 2001.

Dels set anys del seu episcopat podem remarcar:

- 2003, decret que estableix el Pla Diocesà d'agrupació de parròquies. Presentació del Pla pastoral per al laïcat. Creació de les residències sacerdotals de Banyoles i d'Olot.

- 2004, institució del Servei Diocesà del Catecumenat. Reforma del quart pis de l'edifici del Seminari Diocesà per destinar-lo als alumnes del curs introductor. Inauguració de la llibreria diocesana Casa Carles. Reestructuració dels serveis curials amb el trasllat de la Vicaria Judicial a Casa Carles.
- 2005, instauració del diaconat permanent a la diòcesi. Creació de la Pia Fundació Autònoma Sant Martí de Girona.
- 2006, creació del Secretariat Diocesà per al Diàleg Interreligiós. Inici de la restauració de l'església de Sant Feliu de Girona. Trasllet de tots els dipòsits de l'Arxiu Diocesà a l'edifici del Seminari Diocesà.
- 2007, inauguració del casal Bisbe Cartañà. Decret de creació de despatxos interparroquials de les agrupacions de parròquies o dels arxiprestats.
- 2008, visita del nunci apostòlic a la diòcesi.

El 16 de juliol de 2008 li fou acceptada la renúncia, i passà a ser bisbe emèrit de Girona.

Des de la seva ordenació com a bisbe, també ha exercit els següents càrrecs:

Va ser secretari general del Concili Provincial Tarraconense (1992-1996).

A la Conferència Episcopal Espanyola formà part de la Comissió Episcopal del Clericat, va ser president del Comitè per al Diaconat Permanent (1992-2001), membre de la Comissió Episcopal de Pastoral i responsable de Turisme, Santuaris i Pelegrinatges (2001-2008). A la Conferència Episcopal Tarraconense va ser president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Turisme i Santuaris.

Ha publicat:

- «El Seminario Menor, qué es y qué finalidad tiene» (Ponència a la I Assemblea de Seminaris Menors d'Espanya), *Seminarios* 36 (1968), p. 534-555.
- «El procediment matrimonial canònic en el nou Codi», Barcelona, 1984 (en col·laboració).
- «Pastoral de les vocacions», a *Miscel·lània en honor del cardenal Narcís Jubany i Arnau*, Barcelona, 1992, p. 577-584.

Ha mort a Girona el 9 de desembre de 2023.

Testament espiritual

Demano, i confio obtenir del bon Déu, morir en el si de la santa Mare Església Catòlica, en l'anhel de l'abraçada de Jesucrist nostre Senyor i Salvador. Ser acollit amorosament per la benaurada santa Maria, mare de Jesús i nostra. Sempre m'he sentit estimat per Déu, però em reconec i confesso pecador necessitat de misericòrdia, que humilment i confiadament imploro.

Dono gràcies a Déu pels dons amb els quals m'ha volgut afavorir en tot moment, especialment pel do de l'episcopat. Sincerament he volgut correspondre servint l'Església. Però no n'he encertat sempre la manera, i sovint ha estat escassa la

meva disponibilitat i entrega, i he deixat que s'hi barregés presumpció i vanitat. Gràcies també a vosaltres, que m'heu estimat i afavorit amb la vostra amistat i lleial col·laboració i el vostre servei. Que Déu, nostre Senyor, us ho recompensi abundantment.

Perdono de cor tots els que em poden haver ofès i demano perdó als qui jo hagi pogut ofendre, desatès o no els hagi donat testimoni coherent de la meva fe i amor frater en Jesucrist.

Barcelona, 14 de setembre de 2017

Apunts d'un episcopat

«Hem de saber aportar al nostre món una visió positiva, de veritat, de bondat, que sempre hi és en tot esdeveniment, per dolorós que sigui» (17 febrer 2002).

«Catalunya és, pels seus orígens, un país d'arrels cristianes, i per la seva situació geogràfica, un lloc de pas i d'encontre de diferents pobles i cultures» (7 juliol 2002)

«Mentre no vingui el dia del Senyor, Maria resplendeix com un signe d'esperança ferma i de consol per al poble de Déu» (4 desembre 2005).

«Viure les benaurances és una incansable militància. No és un pacifisme ensoptit. És un combat de cada dia. Però alhora –és paraula de Jesús– és l'autèntic camí de la felicitat: Benaurats!» (25 juny 2006).

«Si vivim tranquil·lament instal·lats en el que nosaltres ja gaudim, indiferents i insolidaris amb el sofriment dels pobres, dels marginats, dels que veuen trepitjats els seus drets com a persones; si ens preocupa principalment la defensa i la seguretat del grau de benestar que nosaltres hem aconseguit, som injustos, causants de la desesperació i revolta dels que es veuen privats dels drets humans fonamentals, que en teoria tots proclamem» (2 febrer 2003).

«En l'Església sempre ha estat imprescindible l'apostolat dels laics. Deriva de la seva mateixa vocació cristiana [...]. Els nostres dies comptem amb laics i laiques que són exemples lluminosos d'apostolat» (18 gener 2004).

«La fe cristiana és un tresor amagat, però un cop descobert ha de ser proclamat i testimoni amb naturalitat i senzillesa, però també amb coratge i fermesa» (7 gener 2007).

«Joves estimats, l'Església de Girona us estima. Confia en vosaltres. Un necessitat per a la missió d'anar a anunciar als petits i als menyspreats de la nostra societat que el nostre Déu, el Déu i Pare de Jesús, està de la seva part» (23 març 2008).